

Bateig de vol

Per PepMaria el dt., 17/05/2016 - 09:00

Pel cinquantè aniversari, la família em va regalar un vol sense motor. Vet aquí doncs que un diumenge d'abril a la tarda, a l'aeròdrom d'Òdena, em posava el paracaigudes i m'asseia en un avió sense motor acompanyat del pilot, el meu cunyat Joan. L'avioneta de motor ens va arrossegar des de la pista fins a uns 650 metres sobre el nivell del terra. Allà ens vam deixar anar del cable, i va començar el vol sense motor. Feia molt de sol, i la vista era immillorable: es veia tot l'Anoia, lluny cap al sud el mar i lluny cap al nord els Pirineus nevats. L'habilitat dels pilots d'aquests avions consisteix en buscar corrents tèrmics que puguen des de diverses zones de terra: l'aire calent del corrent fa pujar l'avió i li permet de mantenir-se més temps al cel. En Joan anava guiant l'avió cap a zones des d'on podia pujar un corrent: el nucli urbà d'Òdena, un turó al nord de l'aeròdrom o una serra al sud. Així ens vam mantenir volant entre 650 i 850 metres tres quarts d'hora. L'aterratge va ser ràpid, suau i emocionant.

Tornant a casa, em venia al cap la metàfora que Simone Weil (París 1909, Ashford 1943) utilitza respecte a la vida espiritual: constitueix en una recerca per evitar ser víctima de la gravetat. Segons Weil, hi ha una força anàloga a la gravetat que ens auto-centra i ens fa depredadors. I així, quan volem descentrar-nos i servir els altres amb les pròpies forces, aquestes forces es gasten i ho acaba pagant algú altre: aquí m'esforço per ser pacient amb una persona, però allà ho paga una altra. Per això, la vida espiritual consisteix a buscar la gràcia: una força que em dona energia per estimar.

De fet, en Joan sap apropar-se als diversos llocs per rebre els corrents tèrmics i mantenir l'altura. Tal vegada, doncs, la vida espiritual consisteix a apropar-se a les persones, als éssers vius i a les coses per rebre l'energia que desprenen. Així rebo el regal de vèncer l'auto-suficiència i la depredació dels altres o de les coses.

Però per aconseguir aquest regal, he de tenir la confiança que mai res ni ningú no són privats de la gràcia: que a cada moment se'm pot fer aquest regal. De fet, havent aterrat, en Joan em deia: "Si haguéssim volat més tard, quan es pon el sol, la llum dona un color diferent al paisatge i tot és encara més bonic".

Per cert, parlant d'hores per volar: millor fer-ho després d'una llarga digestió, perquè un dinar generós i una curta digestió poden passar factura en ple vol. Coses de la gravetat.

.....
"Cal fer tal cosa. Però, ¿d'on treure l'energia? Una acció virtuosa pot degradar sempre que no hi hagi energia disponible en el mateix grau." S. Weil *La gravetat i la gràcia*

"L'home té a l'exterior la font de l'energia moral. Igual com passa amb la seva energia física (aliment, respiració)." S. Weil *La gravetat i la gràcia*

"Tenim dons diferents, segons la gràcia que hem rebut." (Rom 6,12)

"Tothom és un geni. Però si jutges un peix per la seva capacitat de pujar a un arbre, viurà tota la seva vida creient que és estúpid". (Albert Einstein)

-
- En quines ocasions acostumo a creure'm auto-suficient per relacionar-me amb els altres?
 - Quines situacions revelen la meua impotència i evidencien que he de buscar en els altres l'energia de la gràcia per viure i relacionar-m'hi?
 - De quines persones em costa més descobrir la joia, al força i la gràcia que desprenen?
 - Quins llocs o quins objectes quotidians desprenen gràcia per a la meua vida?
 - Quines persones que conec es creuen desposseïdes de la gràcia? Què puc fer per ajudar-les a descobrir que també elles són habitades per la gràcia?
 - Com recupero la gràcia quan he passat temps amb gent que es creuen desposseïdes de la gràcia?
-